2019. OKTÓBER-NOVEMBER IGEHIRDETŐI

OKTÓBER 6. MARGARITA TODOROVA
OKTÓBER 13. DR. HECKER FRIGYES (ÚRVACSORA)
OKTÓBER 20. DR. LASSU GÁBOR
OKTÓBER 27. LAKATOS LILLA

NOVEMBER 3. SZUHÁNSZKY ISTVÁN – HÁLAADÓ, KONFIRMÁCIÓ
NOVEMBER 10. BOLYKI LÁSZLÓ
NOVEMBER 17. GYURKÓ JÓZSEF
NOVEMBER 24. DR. HECKER FRIGYES

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

IMÁDKOZZUNK
ALKALMAINKÉRT,
A SZOLGÁLATOKÉRT,
JÉZUS MELLETTI DÖNTÉSÉRT,
MEGTÉRÉSÉRT, SZABADULÁSÉRT!

IMÁDKOZZUNK
A BETEGEKÉRT, GYÓGYULÁSÉRT
SZENVEDŐKÉRT, VIGASZTALÁSÉRT
ÉS AZ IDŐSEBB TESTVÉREKÉRT!

REFORMÁCIÓ ÜNNEPE 2019

No. 502

Október 27. 17 óra
úrvacsorás istentisztelet

Igét hirdet:
Dr. Khaled A. László
metodista szuperintendens

Baptista imaház
Wesselényi utca 53.

Október 31. 16:30-19:00
Gyerekfoglalkozás a Luther-katakombában

CSATLAKOZZ!

Találkozás a Fasori Evangélikus Gimnázium aulájában. Városligeti fasor 21.

Október 31. 17. óra
MEÖT ünnepség a Reformáció parkban
Szabadtéri program

Október 31. 18 óra
Ünnepi áhítat
+reformációi arcképcsarnok

Igét hirdet:
Édes Gábor ref. lelkész

Evangélikus templom
Városligeti fasor 17.

fasor.lutheran.hu

„Az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és a Szentlélekben való öröm”
(Róma 14,17)

HÍRMONDÓ

„Keserűből édeset- A kríziseinkben rejlő lehetőség” - ez a címe az idei őszi metodista ifjúsági konferenciának. Az őszi MIX tábor helyszíne idén a Szolnoki Metodista Gyülekezet, amely október 25-28. között fogadja be az ország ifjúságát. A konferencia előadói: Szuhánszki Tamás, Gyurkó Donát, Szabados Sándor, valamint Révész Szilvia. Az konferencián fellép a metodista egyház ifjúsági dicsőítő csapata, a MIX zenekar.

*

A Magyarországi Metodista Egyház partnerkapcsolati koordinátora október 14-én kéthetes körútra indult az Amerikai Egyesült Államokba. Sztupkai Kristóf az útja során, Texas, Új Mexikó, Illinois, Kentucky és Virginia államokban valamennyi partnergyülekezetet meglátogatja, találkozókat és megbeszéléseket folytat, illetve istentiszteleteken is prédikál. Október 24-26. között Louisville-ben (Kentucky) lesz a közép-európai országok nemzetközi partnerkapcsolati konferenciája, ahol a koordinátorok beszámolnak az elmúlt évek missziós fejleményeiről. A metodista egyház nemzetközi méretek között működő konnexiója kölcsönösen nagy bátorítást jelent a misszióban és a gyülekezetek építésében Európa és Amerika számára is.

***Felsősorban* – A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele**
2019. október – Megjelent 60 példányban. A gyülekezet címe: 1068 Bp., Felsőerdősor 5.
Helyi lelkész: Sztupkai Kristóf telefonszáma: 20/770-3990
Felelős kiadó: Dr. Khaled A. László szuperintendens
Weboldal: www.pest.metodista.hu – Felsős imaóra: vasárnap 9.00 óra
Istentisztelet: vasárnap 10 óra (Felső), 16 óra (Reménység Gyül.), 16 óra (Mosonmagyaróvár)

*„**Jézus** Krisztus **tanítványait** nevelni, hogy **megváltozzon** a világ!”*

első *sorban*

→ JÉZUS-KÖZPONTÚ
→ TANÍTVÁNYKÉPZŐ
→ ÉLETÚJÍTÓ

A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele
Felsősorban – 2019. október

FEKETE ANNA

Ifi munkatársképzés: szolgálat, misszió, empátia

Tavaly ősszel újra indult a MIX (Metodista Ifjúsági Közösségek Szövetsége) munkatársképző. Ez egy négy hétvégéből álló képzés, ahol a jelentkezőket felkészítik az ifiben, illetve az egyházban való szolgálatra (kihangsúlyozva, hogy ez nem vezetőképző!). Különböző helyekre utaztunk az ország más-más pontjairól: Budapestről, Nyíregyházáról, Szolnokról, Kaposvárról, Dombóvárról és Szekszárdról. Ez a 3. ilyen képzés volt Gyurkó Donát, Vigh Bence és Sztupkai Kristóf vezetésével.

Minden táborban volt egy önismereti rész, hiszen ahhoz, hogy komoly szolgálatban vegyünk részt, tisztában kell lennünk azzal, kik is vagyunk, mi a célja az életünknek, cselekedeteinknek. Ezekre a kérdésekre nyilván változnak a válaszok az idő múlásával, de egy biztos: Isten mindnyájunkat tudatosan tervezett és célt is adott az életünknek! Folyton formál, alakít bennünket, hogy az Ő tervének részévé válhassunk.

……

Keresztényként egy alap bibliaismeret szinte elengedhetetlen; így a bibliatanulmányozás is egy biztos pontja volt az alkalmainknak.

……

Volt több előadás, ami viszont a kiscsoportvezetésről, táborszervezéséről, ifivezetésről szólt. Számomra ezek sokat jelentettek, leírva látni, beszélni arról, miket kell majd gyakorlatba átültetni, miről is szól ez az egész. Tudni azt, hogy amikor elmegyünk egy táborba, amögött mennyi munka van, mennyi egyeztetés, apróság, előzetes szervezés. Kissé megdöbbentő volt! És ugye tudjuk, hogy ember tervez, Isten végez. Így többnyire a dolgok máshogy alakulnak, mint ahogy mi azt gondosan elgondoltuk előre…

Vendégelőadóink is voltak: Mutschler Milán a táborszervezésről beszélt nekünk; Csernák Sára egy áhítatot tartott nekünk; Laczó Edit nénitől a csoportok felépítéséről, a csoportvezetők és a csoporttagok szerepeiről tudhatunk meg sokat; Horváth Hajni, a kürtöspusztai iskolaépület gondnoka, a roma misszióról mesélt nekünk.

Ha visszagondolok a munkatársképzőre, az első, ami eszembe jut, az a csapat, ami a négy hétvége alatt úgy összekovácsolódott (bár előtte se voltunk rosszban), mint egy kis család! Sokszor a „nagy ifiben” nem jut idő arra, hogy mindenkivel mély beszélgetésbe kezdjünk. Itt viszont lehetőségünk volt rá, hogy kicsit egymást is jobban megismerhessük. Azt gondolom, 16-20 évesen az ember egy év alatt nagy változásokon mehet keresztül; érdekes volt ezeket is látni.

Rengeteg nevetés mellett azért a komolyságnak is adtunk teret. Az előadásokból csak néhány kulcsszót emelnék ki: szolgálat, misszió, empátia, alázat, Krisztusban való kis- és nagykorúság, küldetés, elhívás, tanítványság, megtérés, kiscsoportvezetés.

A képzésen sok tudással gazdagodtunk, mind elméleti, mind gyakorlati szempontból. Azóta közülünk néhányan valóban vezettek kiscsoportot táborokban, ifiórát tartottak, vagy éppen annak vezetőivé váltak. Az utolsó istentiszteleten, amin így együtt voltunk, mindnyájan személyre szóló áldást kaptunk, egy kiküldést. Nagyon szép lezárása volt ez az elmúlt egy évnek! Köszönjük Donátnak, Bencének és Kristófnak!

„Menjetek el szerte a világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!” (Máté 16,15)

A csoport utolsó találkozásakor készült kép Kaposváron

Érteni Isten vezetését

A piliscsabai Lelkiszolgálat Házában szeptemberben tartották a 3. Fiatal Felnőtt Találkozó. A vasárnapig tartó alkalom lelki vezetői Kovács Zoltán miskolci és Sztupkai Kristóf budapesti metodista lelkészek. A vasárnapi istentiszteleten Gyurkó József lelkipásztor prédikált. A csendesnap szervezői ezekkel a szavakkal szólították meg a fiatal felnőttek korosztályát: „Az ember nem csak új és új döntéseket hoz élete során, hanem lényege a döntés. Nem pusztán tengődik, hisz ez ellentmondana lényegének. Az ember a döntéseivel alakítja ki egyszeri történeti létét. Az az ember, aki nem dönt és nem kész arra, hogy tartsa magát döntéseihez, az formátlan marad. Nem fejlődik. Aki minden kaput nyitva tart, csupa zárt kapu előtt fog állni. A létezés nem maradhat tartósan határozatlan: vagy az ember maga dönt, vagy róla döntenek. Ezen kérdések alapján fogunk beszélgetni, különös tekintettel arra, hogy döntéseink sűrűjében hogyan láthatjuk meg Istent és az ő vezetését.” A program főszervezője Sztupkai Kristóf volt. A találkozóról Kovács Elemér így számolt be:

„Ezen a találkozón ami nagyon tetszett, az a helyszín, és maga a légkör, a társaság, ami jó volt. Összeszokott, összeszedett zenészek szolgáltak kellemes hangulatot kölcsönözve az egész együttlétnek. A játék mesterek izgalmas, játékokkal álltak elő, és így élvezetes volt játszani őket. A túra is nagyon jó volt a kilátóhoz. Emlékeztem, hogy egyszer ide az Ivett által megszervezett, gyülekezeti túrán is voltunk már. A szakácsok és a segéd szakács asszonyok, pedig precíz munkával állították elő az ételeket, és tálalták meg az úgy hozott meleg ételeket. Mindenki tudta, hogy mi a dolga, és mind a szervezők, meg az előadók, és azok akik az áhítatot megtartották, jól felkészültek voltak; miközben kemény harcokat vívtak meg a kísértővel szemben. Új arcok és lelkes közösség jellemezte ezt a tábort. És így együttvéve egész jól éreztem magam a fiatal felnőttek között. A témák mind egyformán izgalmasak voltak. Csak hogy kettő példát említsek, a bátyám Zoli, játékos módon megközelítve a témát, adta elő mondanivalóját. A Gyurkó József bizonyságtételhez hasonló módon adta elő, amit képletesen pontokba szedve ismertetett. Ezek miatt voltak olyan izgalmasak az előadások. Szerintem megérte elmenni erre a táborra.”

egy első lépés egy hagyománnyá váló gyülekezeti esemény életében.

Mire is a kísérlet? Évek óta egy csapat vagyunk, közösen ünnepeljük a vasárnapokat, imáink, énekeink, Úrvacsoráink közösek, közösen hallgatjuk az igehirdetést, vagy éppen mormoljuk az Úr imádságát. Mély a kapocs köztünk, „felsősök” között. De mégis zavarban vagyunk néha, ha egy közös gyülekezeti ebédnél olyanok mellé kerülünk, akikről egyébként nem nagyon tudunk semmi személyeset, nehéz néha megkezdeni egy beszélgetést. Évek óta találkozunk, és most tegyünk fel alap ismerkedős kérdéseket? Ciki, nem?

Nem, nem ciki, hanem sajnos, életszerű. Hiszen, mint Kristóf olyan szépen levezette közösségi napunkon, május 1-én: a gyülekezet iszonyú nagy vonzáskörzetből sereglik össze vasárnaponként, az adott időkeret pedig, istentisztelet előtt és után igen csekély. Messze nem elég arra, hogy mindenkivel összesodródjunk, szót váltsunk. Ha pedig éppen tele a szívünk, el kéne mondani valakinek, ami nyomaszt, de kit szólíthatunk meg, kit érdekel, kinek van ideje meghallgatni vajon ilyen röpke időben?

Nem marad más lehetőség, mint olyan alkalmakat teremteni, amikor természetes módon ki tud alakulni párbeszéd a közösség tagjai között. Erre szolgál az isaszegi május 1-i közösségi nap, s most egy még nagyobb felületet kínáló próbálkozásként az inárcsi gyülekezeti napok.

Mert nagyon más, ha együtt ébredünk, ülünk álmosan a reggelinél, vagy feledkezünk bele az esti tábortűz dallamaiba. Ha van idő a hintában egymás mellett ülve elmerengeni a másik életén, vagy éppen egy magányos sarkot keresve mondani el a másiknak, éppen hol fáj a szívünk, vagy mik a reményeink, vágyaink. Ilyen lehetőségeket nem kínálhat a vasárnap. De ilyen lehetőségek nélkül nem tud eljönni a kapcsolatok olyan mélysége és minősége, ami mégis a közösségek sava-borsa.

Hát ezért kell elmenni Inárcsra. Nem csak annak az úttörő 24 embernek, aki ott volt augusztusban, hanem mindenkinek. Aki ide jár, ez a közössége. Aki szolgál, felelősséget hordoz, annak legelébb. De aki „csak” jelen van (és micsoda kincs, aki jelen van!), annak éppúgy. Adjunk esélyt egymásnak, hogy meghallgassanak és meghallgassunk. Hogy lássuk a másikat kócosan és álmosan, jóízűen nevetni és játszani, vagy éppen könnyes szemmel énekelni, megnyílni. Adjunk esélyt egymásnak egy mélyebb szeretetre. (Hanuláné Kurdi Ágnes)

Csoportkép az első gyülekezeti táborunkról, Inárcsról

Párbeszéd a közösség tagjai között

Október van, mi értelme is írni még az augusztusi gyülekezeti napokról? Hiszen alig érezzük már a nyár ízeit, fényeit, élményeit. De a kérés a beszámolóra most érkezett, és ennyi idő után hátha tényleg az maradt meg, amiről szól is ez az egész.

Inárcs, augusztus 22-24: egy kísérlet, egy próba, reményeim szerint

10 intő jel arra nézve, hogy sokkal büszkébb vagy, mint gondolnád

(Eric Geiger)

Habár mindannyian küszködünk a büszkeséggel, sokszor nem ismerjük fel a büszkeséget saját magunkban, az életünkben és a vezetési stílusunkban. C.S. Lewis a büszkeséget a nagy bűnnek nevezte és arra figyelmeztetett, hogy ez az a bűn, amit sokkal inkább észre veszünk másokban, mint saját magunkban. Itt van tehát 10 terület, amiben a vezetők sokkal büszkébbek, mint azt magukról gondolnák. Kimondottan vezetőkre célzottan írtam, telis tele öniróniával. A több mint 20 éves vezetői tapasztalatom során szembesültem ezekkel, ami természetesen azt jelenti, hogy ezek vastagon az én szívemben és életemben is felbukkantak időről időre.

1. Nem gondolod azt, hogy a büszkeség a te problémád...
Ismersz másokat, akik büszke vezetők, és csodálkozol rajtuk, hogy miért viselkednek úgy, ahogy, hiszen tulajdonképpen azt gondolod nincs is nagyon mire büszkének lenniük. Neked persze lenne mire büszkének lenni, de te ezt már leküzdötted, sokkal jobban, mint mások.

2. Úgy érzed, tartoznak neked...
Hiszen annyi mindent tettél, annyit szolgáltál, tartoznak neked. Több elismerés, több pénz, több olyan dolog járna neked, amit nem akarnak megadni.

3. Túlbecsülöd a saját hozzájárulásodat...
Titokban és nem annyira titokban bizonygatod, hogy mennyi mindent tettél hozzá a munkához és hogy a te hatásodnak és hozzájárulásodnak köszönhetően a dolgok sokkal jobbak, mint voltak.

4. Lebecsülöd a többiek hozzájárulását...
Ha túlbecsülöd a saját teljesítményedet, abból az következik, hogy bizonyosan lebecsülöd a csapatod teljesítményét. Úgy hiszed, hogy a te vagy az, aki a munkájukat, kreativitásukat, gondolkodásukat és odafigyelésüket fellendíti és megsokszorozza.

5. Ritkán mondod, hogy „köszönöm”...
A hálátlanság és a büszkeség kéz a kézben járnak. Végtére is, miért is kellene megköszönnöd bármit is? Ők tartoznak neked! Nekik kellene köszönetet mondaniuk neked!

6. Úgy gondolod, hogy az utódodnak nehéz lesz felvennie a te tempódat...
Sokszor emlegeted másoknak, hogy ha te elmész, az egész szervezetnek össze kell kapnia magát, mert mindenkinek nagy lesz a te cipőd. És ha mégis más kerül a helyedre, szánalommal tekintesz rá, hogy milyen nagy nyomást kell elviselnie a magad után hagyott munka fantasztikus öröksége miatt.

7. Úgy gondolod, hogy az elődeid mind idióták voltak...
Szeretsz magadban vagy hangosan is lekicsinylő megjegyzéseket tenni az elődödre. Milyen jó, hogy éppen itt vagy te, hogy kijavítsd a buta hibákat, amiket mások elkövettek.

8. Gyakran hasonlítod össze magadat másokkal...
Fontos, hogy folyamatosan találj olyanokat, akiknél jobb vagy, ügyesebb vagy, gyorsabban tanulsz náluk és jobb eredményeket érsz el. Folyamatosan jelezned kell, hogy itt bizony te vagy a domináns.

9. A siker jobban érdekel, mint az életszentség...
Most nem a megszentelődés ideje van, hanem az előre haladásé.

10. Nem tudsz tanulni a más beállítottságú emberektől...
Aki máshogy gondolkodik, az tanuljon tőled. Mint ahogyan mindenkinek így kellene tennie. Ők viszont nem tudnak túl sokat kínálni neked, mert a te helyzeted és látásmódod annyira egyedi és különleges.

Forrás:https://ericgeiger.com/2017/04/10-signs-you-are-more-prideful-than-you-realize/
Fordította: Gyurkó Donát

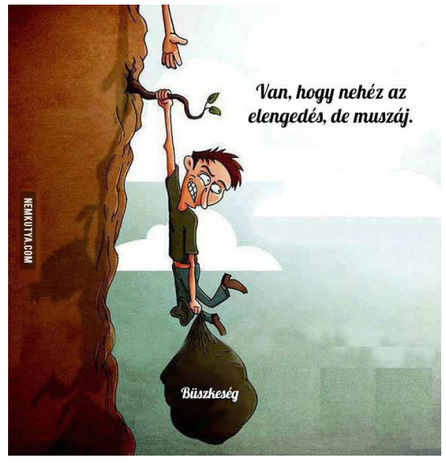

Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez NEM TŐLETEK van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék. Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.

(Efézus 2,8-10)